

Smolka, Jaroslav: *Jak jsem je znal: vzpomínky na některé osobnosti hudební kultury, zejména české*, Praha: Akademie múzických umění v Praze, 2014, 193 s.

Hana Špundová

Kniha sestává z úvodního slova a dvanácti kapitol, z nichž každá pojednává o jednom umělci. Výjimkou je kapitola věnovaná třem osobnostem z jedné umělecké rodiny. Dovídáme se tedy o Ladislavu Vycpálkovi, Aloisi Hábovi, Janu Rychlíkovi, Karlu Risingerovi, Janu Klusákovi, Mirko Očadlíkovi, Karlu Ančerlovi a Janu, Markétě a Pavlu Kühnových.¹³⁷ Mírně odlišného charakteru jsou kapitoly *Poznámky o Karlu Boleslavu Jirákově*, *Recepte díla a osobnosti Zdeňka Nejedlého*, *Pozdě Fibicha haněti* a velmi krátké pojednání *Jaroslav Zich*. V závěru knihy je řazen stručný medailon Jaroslava Smolky (1933–2011) obsahující výběr z jeho díla muzikologického i skladatelského sestavený Jaromírem Havlíkem a několik fotografií ze života Jaroslava Smolky. Poznámkovým aparátem knihu vybavili editoři Petr Zvěřina a Vladimír Tichý.

V úvodu Smolka popisuje a vysvětluje pojetí této vzpomínkové knihy. Neplánoval zde uvádět ani svůj životopis, ani komentáře k vlastní hudební tvorbě. Pojednává o lidech, kteří měli největší význam pro jeho umělecký vývoj. Jak sám píše, nebojí se ani kritických postřehů, které nejsou pro memoárový žánr obvyklé. Pravda však je, že většinu „hlavních postav“ ve svých příbězích vykresluje v tom nejlepší světle – kritika a jemné ironizování činů či tvorby se dotýká spíše některých osobností, které v jeho vyprávění figurují jako „postavy vedlejší“.

Podle Smolky se kapitola o Zdeňku Nejedlém blíží odborné studii – kapitola vychází spíše ze Smolkových vzpomínek na to, jak byl Nejedlý vnímán, než z osobních setkání. Podobně nepřímé jsou i vzpomínky na K. B. Jiráka. Kapitola o Fibichovi je slovy autora „beletrie“ nějakým způsobem se opírající o skutečnosti hudebně historické. Svůj postoj

¹³⁷ Ale také se dovidíme o dalších osobnostech, které se Smolkovým vyprávěním souvisí. Jsou to například: Vítězslav Novák, Klement Slavický, Václav Dobiáš, Miloslav Kabeláč, Bohuslav Martinů, Josef Bohuslav Foerster, Milan Kuna, Eduard Hezorg, Emil Hlobil, Emil Hradecký, Karel Janeček, Zdeněk Hůla, Zdeněk Neumann, Jan Eisner, Antonín Šidlo, Jiří Chvála a další.

jevila kapitola o Fibichovi uprostřed knihy jako vhodná vsuvka na odlehčenou, mohla se jí bez obav stát. Původně poslední kapitola o Kühnových a jejich sborech by byla krásnou tečkou plnou nosných informací, životních příběhů a patričního osobního zaujetí. Ovšem pravdou je, že pojednání o Fibichovi se nachází v rámci zcela jiného literárního žánru, a proto má publikace extrémně zdařilé tečky dvě.